

Som blågrå dyning - Galleri Sintra, Göteborg 5/3-29/3 2016

Bergen som finns där hela tiden. Ibland påtagliga och tydliga, ibland som en bakgrund så självklar att den knappt märks. Så ofta avbildade, ombesjungna, beskrivna och älskade.

Det här är mitt sätt att besjunga dem, berätta att jag tycker om dem och att jag samtidigt kan bli ganska trött på dessa visor.

Det är också en berättelse om hur en plats kan sätta spår i medvetandet. Om förväntningar på platser och personer. Om att leva upp till dessa förväntningar och att inte göra det. Om att identifiera sig med en plats, men inte vilja bli definierad utifrån den.

Klinker och kakel som liknar sten har varit både inspiration och materialmässig förutsättning i arbetet vid sidan av verkliga berg och mindre funna stenar. Färdigköpta plattor har omformats, bearbetats och sammanfogats till bilder och skulpturer. I de flesta av verken har jag tillfogat stenar eller egna keramiska detaljer som jag haft sedan tidigare. Mot slutet har jag också tagit in fristående skulpturer från tidigare projekt som byggts ihop med eller kombinerats med de andra materialen.

Keramiska plattor har varit ett betydande inslag i mitt arbete genom åren. Det har ofta varit det vanliga vita standardkaklet som jag använt men plattor med sten och träimitation har funnits med som delar av verk tidigare. För mig bär de så tydligt på berättelsen om att vara och att vilja vara, om vad som är äkta, eller kanske äkta och falskt på samma gång. I imitationen bor det dubbeltydiga läge jag så ofta söker efter. Det är både en strävan efter detta läge i uttrycket och en berättelse om det som jag återkommer till. Då jag tidigare använt plattor med imitation har de gärna agerat bakgrund åt objekt och skulpturer som i sig berättat om dubbeltydighet eller längtan att vara något annat. Jag har ibland tyckt att det blivit onödigt många varianter av samma berättelse. Det har därför varit spännande att i detta projekt göra plattorna till huvudingrediens och låta dem tala i egen rätt.

Det finns många varianter av plattor med mer eller mindre lyckade imitationer där också den keramiska processen och tillverkningsmetoden är tydlig i olika grad. I arbetet med plattorna har jag periodvis tänkt på deras olika sätt att lyckas i imiterandet, vad jag vill uppmärksamma och lyfta fram, vad de olika typerna av plattor/imitationer kan berätta och vilka av dem som lämpar sig för det jag vill prata om. I andra faser av arbetet har det varit mindre betydelsefullt och då har de visuella kvaliteterna varit viktigast, även om det faktum att de är keramik har betydelse. Naturligtvis har dessa båda förhållningssätt till materialet också funnits parallellt och påverkat varandra.

Då projektet formulerades tittade jag mycket på bergen i landskapet där jag bodde och där jag också vuxit upp. Jag märkte att jag särskilt fäste uppmärksamhet vid de platser där mänsklig aktivitet satt spår i bergen. Stenbrott, hyvlade bergssidor och sprängda knallar där vägen ska fram. Tankarna gick också till stenprodukter och hur konstnärer som använder sten ofta väljer att lyfta fram dess materialegenskaper som en del av det konstnärliga uttrycket.

För mig har kombinationen av de olika inspirationskällorna och materialen varit en givande ram för arbetet. Den betydelse jag lägger i imitationen och de objekt eller material som bär på denna har varit en stadig grund vilket tillät mig att vara fri i hur jag använder dem. Om jag tidigare varit

ganska sträng när det kommer till berättelser och tydlighet i mina arbeten har jag här istället kunnat ägna mig åt komposition och visuellt utforskande.

I arbetet med projektet har jag inte bränt någonting. Plattor, sten och keramiska detaljer är sammanfogade med lim eller uppsatta som installationer. Innan jag började hade jag precis avslutat ett projekt där jag undersökte hur jag som keramiker kunde arbeta med andra material men ändå tydligt referera till keramik (se tidigare post i gupea; <http://hdl.handle.net/2077/39183>). Jag använde plast-dekaler, kakeldekorationer och teckningar. Även då fanns tanken om äkta och falskt, kanske var den än tydligare. Den stora skillnaden blev nu att jag arbetade med keramik, även om jag fortfarande inte jobbade direkt i lera. I båda projekten kan jag sägas ansluta mig till den rad av keramiker och andra konstnärer som använder keramiska referenser eller readymades i sina arbeten. Jag har funderat över hur jag själv och andra som arbetar såhär lätt hamnar i frågeställningar kring konsthantverks-identiteten, eller åtminstone att våra arbeten gör det, samt att det ses i ljuset av, eller görs i syfte att bryta ny mark. För mig är valet av material och metod en del av berättelsen i objekten även om det varit mindre betydelsefullt nu än i mitt tidigare projekt med plast-dekaler. Den här typen av uttryck och arbetsmetoder har dock funnits så länge att den blivit något av en egen tradition och det är nog som en del av denna jag ser mina arbeten, inte som försök att bryta med (konst)hantverkliga traditioner.

Gemensamt för många utövare som arbetar på likanade sätt är en stor kärlek till materialet och/eller keramikkonst-fältet där en förståelse för dessa båda är en förutsättning för det konstnärliga arbetet och uttrycket. Kopplingen till det för många igenkänningsbara och den möjlighet som detta ger att skapa berättelser då det används på ett oväntat sätt är en annan gemensam faktor jag tycker mig se, och det är viktigt även i mitt eget arbete.